

Het groepsdenken is de trend, maar onder de oppervlakte wint het individu aan kracht

Posted on 16 juni 2021 by Frits Bosch

Populisten en politiek correcten zitten voortdurend op elkaar in te hakken. Wat is hier aan de hand? Ik probeer dit als volgt te verklaren. De komst van de cultuurfilosofische stroming in de 18de eeuw, de Verlichting, heeft ondermeer gezorgd voor de gedachte dat het individu zich moet kunnen ontplooien binnen de gemeenschap en niet langer ondergeschikt dient te zijn aan het groepsbelang.

In de prémoderne tijd waren vrijwel alle samenlevingen zodanig ingericht dat het belang van het individu ondergeschikt was aan de groep, zoals bijvoorbeeld in de Middeleeuwen. We noemen laatstgenoemde samenlevingen sociocentristisch, contra samenlevingen die individuele rechten en belangen vooropstellen: de individualistische samenlevingen.

Hier werd het groepsdenken overvleugeld

In de twintigste eeuw overvleugelde in het westen de individualistische gedachte geleidelijk de sociocentristische benadering. De individualistisch gedreven consumentencultuur kon zich echter pas goed verspreiden, nadat ultra sociocentrisch marxisme en fascisme – links utopisch cultuurgood – overwonnen werd.

In westerse samenlevingen is de sociale orde een individualistische morele orde, die gebouwd is rond bescherming van individuen en hun vrijheid. We dienen ervan doordrongen te zijn hoe uitzonderlijk het is, dat westerlingen burgers als separate individuen zien en als zodanig benaderen. Hoe anders is dit bijvoorbeeld in moslimgemeenschappen (maar ook in de Indiase hindoeïstische gemeenschap, en in zekere mate in China): strikt sociocentristisch, hetgeen ten diepste de bron lijkt van de huidige conflicten met onze individualistische samenleving.

Inclusie, *diversity*

Terug naar de oorzaak van het conflict tussen populisten en politiek correcten. Mijn stelling is, dat politiek correcten de individualistische samenleving teruggedrijven naar sociocentristisme. Ik geef een paar voorbeelden.

Linkse partijen vinden 'inclusie' op basis van kenmerken waar een mens niets aan kan doen, te weten kleur, geslacht, herkomst, religie, seksuele voorkeur, uliem belangrijk. Dit willen ze eventueel op de arbeidsmarkt afdwingen. Het vrouwenquotum is hiervan een voorbeeld en mogelijk het begin van meer.

Dit denken in termen van diversiteit is marxistisch, aangezien het gedreven is door de veronderstelling dat de betreffende groepen onderdrukt of achtergesteld worden. Bedrijven stellen *diversity officers* aan om aan inclusie tegemoet te komen. Dit gaat ten koste van individuele belangen van sollicitanten die de kenmerken ontberen. Het gaat bovendien ten koste van het vrij functioneren van de arbeidsmarkt.

Uit Amerika geïmporteerd groepsdenken

Volgend voorbeeld. De Amerikaanse – en naar hier geïmporteerde – Black Lives Matter-beweging is gebaseerd op marxisme met marxisten als roergangers.

Marxisme verklaart de historie in termen van onderdrukking van groepen, eertijds arbeiders, thans minderheden, in casu in de VS zwarten. Op universiteiten in de VS zonderen zwarten zich af en we zien eenzelfde tendens hier, bijvoorbeeld Omroep Zwart en Bij1: onversneden sociocentrisme.

De Nederlandse universiteiten hebben (nog steeds) een marxistische achtergrond in de sociale faculteiten. Ik heb het aan den lijve ondervonden, zie nu ook de verplichtstelling voor docenten op de Universiteit van Amsterdam links gedachtegoed te moeten ondertekenen.

Op de Nijmeegse Radbouduniversiteit prevaleert marxisme. Deze wetenschappers verraden de wetenschap om loyaal te zijn aan progressief gedachtegoed. Deze morele activisten demoniseren hun collega's en sporen hun studenten aan om ideeën die niet op waarheid te beoordelen, maar op hun consistentie met progressieve idealen. Het is brainwashing ter wille van groepsdenken, sociocentristisch.

Volgende voorbeeld: de massale immigratie. Immigranten uit sociocentristische samenlevingen zijn bij ons neergedaald en ze doen dat nog. Dit zonder dat we weten welke groepen het zijn en hoeveel, maar wel op onze beurs.

Voor immigranten uit sociocentristische samenlevingen is het logischerwijze moeilijk en veelal uitgesloten om aansluiting te vinden in individualistische samenlevingen. Er vindt dan amper integratie plaats, met getto's in alle wat grotere Westerse steden als gevolg.

Overweldigd door empathie hebben de meeste westerse politici hier nooit oog voor gehad. Je lost dit ook niet op met selectie van immigranten op basis van kunde, via een puntensysteem. Geen wonder dat als je sociocentristen en masse importeert, dat dan de eigen samenleving dan ook die trekken gaat vertonen. De belangen van individuele burgers alhier wordt al vele jaren met voeten getreden. Hier is enorme schade aangericht.

Twee werelden

Is het conflict tussen populisten en politiek correcten te beëindigen? Dat zal moeilijk gaan en dat blijkt al vele jaren. Beiden verkeren in een verschillend moreel systeem, een verschillend wereldbeeld.

Psychologen vertellen ons dat het menselijk brein wordt gedreven door automatische processen. De eigenaar van het brein is achteraf sterk in het verzinnen van verklaringen en argumenten die gedrag en overtuiging zouden rechtvaardigen. Dat geldt uiteraard voor beide kanten.

Populisten menen dat de rechten van individuele burgers geschaad worden en de samenleving wordt teruggedrongen naar sociocentrisme. Sociocentristen menen dat ze het beste met 'ons' voor hebben, in het bijzonder voor groepen waarvan zij menen dat ze achtergesteld worden. Dit botst voortdurend en komt tot uitdrukking in teksten en uitspraken die westerlingen uiteendrijven.

Het is een buitengewoon tragische ontwikkeling voor de Westerse wereld. Dit geldt met name als je individualisme en vrijheid nastreeft, aangezien de macht in ons land berust bij sociocentristen.

De trend is sociocentristisch, maar de individualistische onderstroom wint aan kracht. Bedenk wel: dit is niet vrijblijvend, want als sociocentrisme wint, dan wint onderdrukking en dwang. Weg vrijheid. Het is waard om tegen te strijden.